

EEG

Ustawa o energiach odnawialnych

w dziedzinie energii elektrycznej w Niemczech

z dnia 21. lipca 2004 roku

– Tłumaczenie z języka niemieckiego –

**Ustawa
o nowelizacji prawa o energiach
odnawialnych w dziedzinie energii elektrycznej¹**

z dnia 21 lipca 2004 r.

Bundestag uchwalił następującą ustawę:

Artykuł 1

Ustawa

o priorytecie dla energii odnawialnych

(Ustawa o energiach odnawialnych – UEO)

§ 1

Cel ustawy

1. Celem niniejszej ustawy, w szczególności w interesie ochrony klimatu, przyrody i środowiska, jest umożliwienie zrównoważonego zaopatrzenia w energię, zmniejszenie makroekonomicznych kosztów zaopatrzenia w energię, w tym także poprzez wykorzystanie długotrwałych efektów zewnętrznych, ochrona przyrody i środowiska, wniesienie wkładu w zapobieganie konfliktom o zasoby paliw kopalnych i wspieranie dalszego rozwoju technologii do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

2. Celem niniejszej ustawy jest ponadto przyczynienie się do podwyższenia udziału energii odnawialnych w zaopatrzeniu w energię elektryczną w okresie do roku 2010 do poziomu co najmniej 12,5 procent i w okresie do roku 2020 do poziomu co najmniej 20 procent.

§ 2

Zakres stosowania

1. Niniejsza ustawa reguluje:

- 1) priorytetowe przyłączanie instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i z gazu kopalnianego na terenie Republiki Federalnej Niemiec łącznie z niemiecką wyłączną strefą ekonomiczną (obszar obowiązywania ustawy) do sieci służących ogólnemu zaopatrzeniu w energię elektryczną,
- 2) priorytetowy odbiór, przesył i wynagrodzenie za tę energię elektryczną przez operatorów sieciowych, a także
- 3) ogólnokrajowy system wyrównawczy w zakresie odbioru i wynagrodzenia za energię elektryczną.

---

¹ Niniejsza ustawa służy realizacji Dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz.U. WE nr L 283, str. 33), ostatnio zmienionej Aktem Akcesyjnym z dn. 16 kwietnia 2003 r. (Dz.U. UE nr L 236, str. 586).

2. Niniejsza ustawa nie ma zastosowania do instalacji, które w ponad 25 procentach należą do Republiki Federalnej Niemiec lub jednego z krajów związkowych i które zostały oddane do eksploatacji do dnia 31 lipca 2004 r.

§ 3 **Definicje**

1. Energie odnawialne to energia wodna wraz z energią fal i pływów, prądów i energią z osmozy, energia wiatru, energia promieniowania słonecznego, energia geotermiczna, energia z biomasy łącznie z biogazem, gazem wysypiskowym i gazem z oczyszczania ścieków oraz z części odpadów z gospodarstw domowych i przemysłu ulegających biodegradacji.

2. Instalacja to każde samodzielne urządzenie techniczne do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z gazu kopalnianego. Kilka instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii tego samego rodzaju lub z gazu kopalnianego, które zostały wykonane na obszarze obowiązywania ustawy i są bezpośrednio powiązane ze wspólnymi technicznie niezbędnymi dla eksploatacji urządzeniami lub obiektami budowlanymi, uznaje się za jedną instalację, chyba że przepisy § 6–12 stanowią inaczej; dla eksploatacji nie są technicznie niezbędne w szczególności prostowniki, drogi, przyłączenia do sieci, urządzenia pomiarowe, administracyjne i kontrolne.

3. Operatorem instalacji jest ten, kto bez względu na własność użytkuje instalację w celu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z gazu kopalnianego.

4. Oddanie do eksploatacji to pierwszorazowe uruchomienie instalacji po ustanowieniu jej technicznej gotowości do eksploatacji lub po jej odnowieniu, jeżeli koszty odnowienia wynoszą co najmniej 50 procent kosztów wykonania całej nowej instalacji łącznie z wszelkimi technicznie niezbędnymi dla eksploatacji urządzeniami i obiektami budowlanymi.

5. Moc instalacji to elektryczna moc czynna, którą instalacja może technicznie osiągnąć bez ograniczenia czasowego przy eksploatacji zgodnej z przeznaczeniem, niezależnie od krótkotrwałych nieznacznych odchyień. Przy ustalaniu mocy miarodajnej dla wysokości wynagrodzenia nie uwzględnia się mocy wykorzystywanej w charakterze rezerwy.

6. Sieć to całość połączonych ze sobą urządzeń technicznych do przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej na cele ogólnego zaopatrzenia.

7. Operatorzy sieciowi to operatorzy sieci wszystkich poziomów napięcia służących ogólnemu zaopatrzeniu w energię elektryczną. Operatorzy sieci przesyłowych to odpowiedzialni za regulację operatorzy sieciowi sieci wysokiego i bardzo wysokiego napięcia, które służą do ponadregionalnego przesyłu energii elektrycznej do sieci podporządkowanych.

§ 4 **Obowiązek odbioru i przesyłu**

1. Operatorzy sieciowi zobowiązani są do niezwłocznego priorytetowego przyłączenia do swojej sieci instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z gazu kopalnianego oraz do priorytetowego odbioru i przesyłu całej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z gazu kopalnianego, oferowanej z tych instalacji. Zobowiązanie do odbioru, o którym mowa w zdaniu 1, istnieje po założeniu rejestru instalacji określonego w § 15 ust. 3 tylko wtedy, gdy operator instalacji wniósł o wpisanie instalacji do rejestru. Niezależnie od § 12 ust. 1 operatorzy instalacji i operatorzy sieciowi mogą uzgodnić w drodze umowy, że odstępują od priorytetu odbioru, jeżeli służy to lepszemu zintegrowaniu instalacji z siecią. Koszty powstające w związku z porozumieniem, o którym mowa w zdaniu 3, operatorzy sieciowi mogą uwzględnić w udokumentowanej wysokości przy ustalaniu opłaty za korzystanie z sieci.

2. Obowiązek, o którym mowa w ustępie 1 zdanie 1, dotyczy operatora sieciowego, którego sieć technicznie zdolna do przyjęcia energii znajduje się najbliżej miejsca położenia instalacji, jeżeli inna sieć nie posiada punktu połączenia korzystniejszego pod względem technicznym i ekonomicznym. Sieć uznaje się również wtedy za technicznie zdolną, jeżeli niezależnie od priorytetu, o którym

mowa w ustępie 1 zdanie 1, odbiór energii elektrycznej staje się możliwy dopiero w wyniku ekonomicznie akceptowalnej rozbudowy sieci; w takim wypadku operator sieciowy na żądanie podmiotu zainteresowanego wprowadzaniem energii do sieci zobowiązany jest do niezwłocznej rozbudowy. Jeżeli instalacja wymaga pozwolenia na podstawie innych przepisów prawnych, obowiązek rozbudowy, o którym mowa w zdaniu 2, istnieje tylko wtedy, gdy operator instalacji przedstawi pozwolenie, pozwolenie częściowe lub decyzję wstępną. Obowiązek rozbudowy rozciąga się na wszystkie urządzenia techniczne niezbędne dla eksploatacji sieci oraz instalacje przyłączeniowe będące własnością operatora sieciowego lub przechodzące na jego własność.

3. Obowiązek priorytetowego przyłączenia, o którym mowa w ustępie 1 zdanie 1, istnieje również wtedy, gdy sieć lub część sieci jest czasowo całkowicie obciążona energią elektryczną z odnawialnych źródeł energii lub gazu kopalnianego, chyba że instalacja nie jest wyposażona w urządzenie techniczne do redukcji mocy zasilania przy przeciążeniu sieci. Obowiązek, o którym mowa w ustępie 1 zdanie 1, dotyczący priorytetowego odbioru energii elektrycznej wytworzonej w tych instalacjach, istnieje tylko wtedy, gdy sieć lub część sieci nie są całkowicie obciążone energią elektryczną z instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub gazu kopalnianego przyłączonych czasowo przed tymi instalacjami; nie narusza to obowiązku do niezwłocznej rozbudowy, o którym mowa w ustępie 2 zdanie 2. Operator sieciowy na żądanie operatora instalacji zobowiązany jest w wypadku nieodebrania energii elektrycznej do udokumentowania, w terminie czterech tygodni na piśmie, z przedstawieniem możliwych do zweryfikowania obliczeń, że zachodzą warunki określone w zdaniu 2.

4. Jeżeli jest to niezbędne z punktu widzenia planów operatora sieciowego lub podmiotu zainteresowanego wprowadzaniem energii do sieci oraz w celu stwierdzenia przydatności sieci, w terminie ośmiu tygodni od złożenia wniosku należy przedstawić dane dotyczące sieci i dane dotyczące instalacji, które są niezbędne, aby wykonać możliwą do zweryfikowania ocenę oddziaływania na sieć.

5. Obowiązek priorytetowego odbioru i przesyłu, o którym mowa w ustępie 1 zdanie 1, istnieje również wtedy, gdy instalacja zostaje przyłączona do sieci operatora instalacji lub osoby trzeciej, nie będącej operatorem sieciowym w rozumieniu § 3 ust. 7, a energia elektryczna jest oferowana na zasadzie przesyłu kupiecko-bilansowego przez tę sieć do sieci określonej w § 3 ust. 6.

6. Poprzedzający operator sieci przesyłowej jest zobowiązany do priorytetowego odbioru i przesyłu ilości energii przyjętej od operatora sieciowego, o którym mowa w ustępie 1 lub 5. Jeżeli w strefie sieci operatora sieciowego uprawnionego do oddania energii nie jest eksploatowana żadna wewnątrzkrajowa sieć przesyłowa, wówczas obowiązek odbioru i przesyłu, o którym mowa w zdaniu 1, dotyczy najbliższej położonego wewnątrzkrajowego operatora sieci przesyłowej. Zdanie 1 odnosi się odpowiednio do pozostałych operatorów sieciowych.

§ 5

Obowiązek wynagrodzenia

1. Operatorzy sieciowi są zobowiązani na podstawie przepisów § 6–12 uiścić wynagrodzenie za energię elektryczną, która jest uzyskiwana w instalacjach stosujących wyłącznie energie odnawialne lub gaz kopalniany i którą odebrali zgodnie z § 4 ust. 1 lub ust. 5. Obowiązek określony w zdaniu 1 istnieje w wypadku instalacji o mocy od 500 kilowatów tylko wtedy, gdy odbywa się rejestrujący pomiar mocy.

2. Poprzedzający operator sieci przesyłowej jest zobowiązany do uiszczenia wynagrodzenia odpowiednio do przepisów § 6–12 za ilość energii odebraną od operatora sieciowego według § 4 ust. 6 i zapłaconą przez niego według ustępu 1. Od wynagrodzeń odjąć należy ustalone zgodnie z zasadami dobrej praktyki fachowej opłaty za korzystanie z sieci, których uniknięto. § 4 ust. 6 zdanie 2 obowiązuje odpowiednio.

§ 6
Wynagrodzenie za energię elektryczną
uzyskiwaną z energii wodnej

1. Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną w elektrowniach wodnych o mocy do 5 megawatów włącznie wynosi:

- 1) dla mocy do 500 kilowatów włącznie – co najmniej 9,67 centa za kilowatogodzinę,
- 2) dla mocy do 5 megawatów włącznie – co najmniej 6,65 centa za kilowatogodzinę.

Do elektrowni wodnych przepływowych o mocy do 500 kilowatów, na które pozwolenie wydane zostało po 31 grudnia 2007 r., zdanie 1 ma zastosowanie tylko wtedy, gdy elektrownie te wzniesione zostały:

- 1) w przestrzennym powiązaniu z całkowicie lub częściowo już istniejącym albo nowym, wzniesionym do innych głównie celów niż wytwarzanie energii elektrycznej z energii wodnej, stopniem piętrzącym lub jazem, albo
- 2) bez ciągłej zabudowy poprzecznej,

dzięki czemu, jak udowodniono, osiągnięty został dobry stan ekologiczny lub nastąpiła istotna poprawa stanu ekologicznego w stosunku do poprzedniego stanu.

2. Za energię elektryczną z elektrowni o mocy od 5 megawatów do 150 megawatów włącznie, wynagrodzenie na podstawie przepisów niniejszej ustawy uiszcza się tylko wtedy, gdy:

- 1) instalacja została odnowiona w okresie od 1 sierpnia 2004 r. do 31 grudnia 2012 r.,
- 2) odnowienie spowodowało podwyższenie elektrycznej zdolności pracy o co najmniej 15 procent oraz
- 3) po odnowieniu, jak udowodniono, osiągnięty został dobry stan ekologiczny lub nastąpiła istotna poprawa stanu ekologicznego w stosunku do poprzedniego stanu.

Niezależnie od § 3 ust. 4, elektrownie wodne o mocy od 5 megawatów, przy spełnieniu warunków określonych w zdaniu 1, uznaje się za nowo oddane do eksploatacji. Za odnowienie w rozumieniu zdania 1 uznaje się również pierwszorazowe oddanie do eksploatacji instalacji w przestrzennym powiązaniu z już istniejącym stopniem piętrzącym lub jazem. Wynagrodzenie uiszcza się tylko za dodatkową ilość energii elektrycznej, którą należy przypisać odnowieniu. Wynagrodzenie wynosi:

- 1) przy podwyższeniu mocy do 500 kilowatów włącznie – co najmniej 7,67 centa za kilowatogodzinę,
- 2) przy podwyższeniu mocy do 10 megawatów włącznie – co najmniej 6,65 centa za kilowatogodzinę,
- 3) przy podwyższeniu mocy do 20 megawatów włącznie – co najmniej 6,10 centa za kilowatogodzinę,
- 4) przy podwyższeniu mocy do 50 megawatów włącznie – co najmniej 4,56 centa za kilowatogodzinę oraz
- 5) przy podwyższeniu mocy od 50 megawatów – co najmniej 3,70 centa za kilowatogodzinę.

Jeżeli instalacja posiadała przed dniem 1 sierpnia 2004 r. moc do 5 megawatów włącznie, za energię elektryczną odpowiadającą temu udziałowi mocy dodatkowo uiszczane jest wynagrodzenie określone w ustępie 1.

3. Za dowód osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego lub istotnej poprawy stanu ekologicznego w stosunku do poprzedniego stanu w rozumieniu ustępu 1 zdanie 2 i ustępu 2 zdanie 1 pkt 3 uznaje się przedstawienie urzędowego pozwolenia wodnoprawnego dla instalacji.

4. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 2, są obniżane poczynając od dnia 1 stycznia 2005 r. corocznie każdorazowo dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji po tej dacie,

o każdorazowo jeden procent wartości miarodajnej dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji w roku poprzednim i zaokrąglane do dwóch miejsc po przecinku.

5. Ustępy 1 do 4 nie mają zastosowania do energii elektrycznej uzyskiwanej w elektrowniach zbiornikowych.

§ 7

Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną z gazu wysypiskowego, gazu z oczyszczania ścieków i gazu kopalnianego

1. Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną z gazu wysypiskowego, gazu z oczyszczania ścieków i gazu kopalnianego wynosi:

- 1) dla mocy do 500 kilowatów włącznie – co najmniej 7,67 centa za kilowatogodzinę,
- 2) dla mocy do 5 megawatów włącznie – co najmniej 6,65 centa za kilowatogodzinę.

Za energię elektryczną uzyskiwaną w instalacjach na gaz kopalniany o mocy od 5 megawatów wynagrodzenie wynosi 6,65 centa za kilowatogodzinę. Gaz pobrany z sieci gazowniczej uznaje się za gaz wysypiskowy, gaz z oczyszczania ścieków lub gaz kopalniany, jeżeli ilość pobranego gazu mierzona równoważnikiem cieplnym odpowiada ilości gazu wysypiskowego, gazu z oczyszczania ścieków lub gazu kopalnianego wprowadzonego do sieci gazowniczej w innym miejscu na obszarze obowiązywania ustawy.

2. Stawki wynagrodzeń minimalnych, o których mowa w ustępie 1, podwyższa się o każdorazowo 2,0 centa za kilowatogodzinę, jeżeli gaz wprowadzony do sieci, o którym mowa w ustępie 1 zdanie 3, ma w wyniku uzdatnienia jakość gazu ziemnego albo energię elektryczną uzyskano za pomocą ogniw paliwowych, turbin gazowych, silników parowych, urządzeń opartych na organicznym obiegu Rankine'a, urządzeń wykorzystujących mieszanki wieloskładnikowe, w szczególności urządzeń opartych na obiegu Kaliny, lub silników Stirlinga. W celu dostosowania niniejszego przepisu do stanu techniki upoważnia się Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów, aby w porozumieniu z Federalnym Ministerstwem Ochrony Konsumentów, Wyżywienia i Rolnictwa oraz Federalnym Ministerstwem Gospodarki i Pracy, w drodze rozporządzenia określiło dalsze technologie i techniki w rozumieniu zdania 1 lub wyłączyło poszczególne technologie lub techniki z zakresu stosowania zdania 1.

3. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1, są obniżane poczynając od dnia 1 stycznia 2005 r. corocznie każdorazowo dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji po tej dacie, o każdorazowo 1,5 procent wartości miarodajnej dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji w roku poprzednim i zaokrąglane do dwóch miejsc po przecinku.

§ 8

Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną z biomasy

1. Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną w instalacjach o mocy do 20 megawatów włącznie, które stosują wyłącznie biomasę w rozumieniu rozporządzenia wydanego zgodnie z ustępem 7, wynosi:

- 1) dla mocy do 150 kilowatów włącznie – co najmniej 11,5 centa za kilowatogodzinę,
- 2) dla mocy do 500 kilowatów włącznie – co najmniej 9,9 centa za kilowatogodzinę,
- 3) dla mocy do 5 megawatów włącznie – co najmniej 8,9 centa za kilowatogodzinę oraz
- 4) dla mocy od 5 megawatów – co najmniej 8,4 centa za kilowatogodzinę.

Niezależnie od zdania 1 wynagrodzenie wynosi 3,9 centa za kilowatogodzinę, jeżeli w instalacji stosowane jest również drewno odpadowe kategorii A III i A IV w rozumieniu Rozporządzenia w sprawie drewna odpadowego z dn. 15 sierpnia 2002 r. (Fed.Dz.U. I, str. 3302). Gaz pobrany z sieci gazowniczej uznaje się za biomasę, jeżeli ilość pobranego gazu mierzona równoważnikiem

cieplnym odpowiada ilości gazu z biomasy wprowadzonego do sieci gazowniczej w innym miejscu na obszarze obowiązywania ustawy.

2. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1 zdanie 1 pkt 1 i 2, podwyższa się o każdorazowo 6,0 centa za kilowatogodzinę, a wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1 zdanie 1 pkt 3 o 4,0 centa za kilowatogodzinę, jeżeli

1) energia elektryczna uzyskiwana jest wyłącznie:

- a) z roślin lub części składowych roślin, które powstają w gospodarstwach rolnych, leśnych lub ogrodniczych lub w ramach pielęgnowania krajobrazu i które nie zostały poddane żadnemu innemu uzdatnieniu lub zmianie niż miało to miejsce w związku ze zbiorem, konserwacją lub wykorzystaniem w instalacji opartej na biomasie,
- b) z gnojowicy w rozumieniu Rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. WE nr L 273 str. 1), zmienionego Rozporządzeniem (WE) nr 808/2003 Komisji z dnia 12 maja 2003 r. (Dz.U. WE nr L 117 str. 1), lub wywaru powstałego w gorzelnicy rolniczej w rozumieniu § 25 Ustawy o monopolu spirytusowym w wersji poprawionej, opublikowanej w Federalnym Dzienniku Ustaw część III, numer 612-7, ostatnio zmienionej przez artykuł 2 Ustawy z dnia 23 grudnia 2003 r. (Fed.Dz.U. I, str. 2924), dla którego nie istnieje żaden inny obowiązek zagospodarowania według § 25 ust. 2 pkt 3 lub ust. 3 pkt 3 Ustawy o monopolu spirytusowym, lub
- c) z obu grup substancji,

2) instalacja oparta na biomasie ma pozwolenie wyłącznie na eksploatację z wykorzystaniem substancji określonych w punkcie 1 lub, jeżeli brak takiego pozwolenia, operator instalacji w dzienniku stosowanych substancji zawierającym dane i dowody dotyczące rodzaju, ilości i pochodzenia stosowanych substancji dokumentuje, że nie są stosowane żadne inne substancje, oraz

3) na tym samym terenie zakładu nie są eksploatowane żadne instalacje oparte na biomasie, w których energia elektryczna jest uzyskiwana z innych substancji.

Niezależnie od zdania 1 wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1 zdanie 1 pkt 3, podwyższa się o 2,5 centa za kilowatogodzinę, jeżeli energia elektryczna jest uzyskiwana w wyniku spalania drewna. Obowiązek uiszczenia podwyższonego wynagrodzenia, określonego w zdaniu 1, istnieje od chwili, kiedy spełnione są warunki określone w zdaniu 1. Z chwilą kiedy warunki określone w zdaniu 1 nie są już spełnione, uprawnienie do podwyższonego wynagrodzenia przestaje ostatecznie przysługiwać.

3. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1 zdanie 1, podwyższa się o każdorazowo 2,0 centa za kilowatogodzinę, jeżeli energia jest energią elektryczną w rozumieniu § 3 ust. 4 Ustawy o kogeneracji i operatorowi sieciowemu przedstawiono dokument określony w arkuszu roboczym FW 308 – Certyfikacja instalacji kogeneracyjnych - Określanie energii elektrycznej z kogeneracji – z listopada 2002 r. (Monitor Federalny nr 218a z dnia 22 listopada 2002r.), opublikowanym przez stowarzyszenie Zespół Roboczy ds. Ciepła i Elektrociepłownictwa (Arbeitsgemeinschaft für Wärme und Heizkraftwirtschaft – AGFW – e.V.). W miejsce dokumentu określonego w zdaniu 1, dla seryjnie produkowanych instalacji kogeneracyjnych o mocy do 2 megawatów można przedstawić odpowiednią dokumentację producenta, w której podana jest moc cieplna i elektryczna oraz współczynnik mocy do ciepła.

4. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1 zdanie 1 pkt 1–3, podwyższa się o każdorazowo dalsze 2,0 centa za kilowatogodzinę, jeżeli energia elektryczna jest uzyskiwana w instalacjach, które są również eksploatowane w kogeneracji, a biomasa została przekształcona w wyniku zgazowania termochemicznego lub fermentacji suchej, gaz z biomasy zastosowany do wytwarzania energii elektrycznej osiągnął w wyniku uzdatnienia jakość gazu ziemnego albo energię elektryczną uzyskano za pomocą ogniw paliwowych, turbin gazowych, silników parowych, urządzeń opartych na organicznym obiegu Rankine'a, urządzeń wykorzystujących mieszanki wieloskładnikowe, w szczególności urządzeń opartych na obiegu Kaliny, lub silników Stirlinga. W celu dostosowania niniejszego przepisu do stanu techniki upoważnia się Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów, aby w porozumieniu z Federalnym

Ministerstwem Ochrony Konsumentów, Wyżywienia i Rolnictwa oraz Federalnym Ministerstwem Gospodarki i Pracy, w drodze rozporządzenia określiło dalsze technologie i techniki w rozumieniu zdania 1 lub wyłączyło poszczególne technologie lub techniki z zakresu stosowania zdania 1.

5. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1, są obniżane poczynając od dnia 1 stycznia 2005 r. corocznie każdorazowo dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji po tej dacie, o każdorazowo 1,5 procent wartości miarodajnej dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji w roku poprzednim i zaokrąglane do dwóch miejsc po przecinku.

6. Obowiązek wynagrodzenia nie obejmuje energii elektrycznej z instalacji, które zostały oddane do eksploatacji po dniu 31 grudnia 2006 r., jeżeli dla celów spalania rozruchowego i wspomagającego nie jest używana wyłącznie biomasa w rozumieniu rozporządzenia wymienionego w ustępie 7 lub metyloester oleju roślinnego. W wypadku instalacji, które oddane zostały do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2007 r., za energię elektryczną z biomasy uznawana jest również po dniu 31 grudnia 2006 r. ta część energii, którą przyporządkować należy do niezbędnego spalania rozruchowego i wspomagającego z użyciem paliw kopalnych.

7. Upoważnia się Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów, aby w porozumieniu z Federalnym Ministerstwem Ochrony Konsumentów, Wyżywienia i Rolnictwa oraz Federalnym Ministerstwem Gospodarki i Pracy, w drodze rozporządzenia, wymagającego zgody Bundestagu, wydało przepisy stanowiące, jakie substancje uznawane są za biomasę w rozumieniu niniejszego przepisu, jakie metody techniczne mogą być stosowane do wytwarzania energii elektrycznej i jakich wymagań środowiskowych należy przy tym przestrzegać.

§ 9

Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną z energii geotermicznej

1. Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną z energii geotermicznej wynosi:

- 1) dla mocy do 5 megawatów włącznie – co najmniej 15 centa za kilowatogodzinę,
- 2) dla mocy do 10 megawatów włącznie – co najmniej 14 centa za kilowatogodzinę,
- 3) dla mocy do 20 megawatów włącznie – co najmniej 8,95 centa za kilowatogodzinę oraz
- 4) dla mocy od 20 megawatów – co najmniej 7,16 centa za kilowatogodzinę.

2. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1, są obniżane poczynając od dnia 1 stycznia 2010 r. corocznie każdorazowo dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji po tej dacie o każdorazowo jeden procent wartości miarodajnej dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji w roku poprzednim i zaokrąglane do dwóch miejsc po przecinku.

§ 10

Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną z energii wiatru

1. Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną w elektrowniach wiatrowych wynosi co najmniej 5,5 centa za kilowatogodzinę, z zastrzeżeniem ustępu 3. W okresie pięciu lat, licząc od chwili oddania do eksploatacji, wynagrodzenie określone w zdaniu 1 podwyższa się o 3,2 centa za kilowatogodzinę za energię elektryczną uzyskiwaną w instalacjach, które w tym czasie osiągnęły 150 procent obliczonej wydajności instalacji referencyjnej (wydajność referencyjna), określonej w załączniku do niniejszej ustawy. Dla pozostałych instalacji termin ten ulega przedłużeniu o dwa miesiące dla każdych 0,75 procent wydajności referencyjnej, o które ich wydajność jest niższa od 150 procent wydajności referencyjnej.

2. Niezależnie od ustępu 1 zdanie 3, termin określony w ustępie 1 zdanie 2 dla energii elektrycznej z instalacji, które:

- 1) zastępują lub odnawiają instalacje istniejące w tym samym powiecie, które zostały oddane do eksploatacji do dnia 31 grudnia 1995 r., oraz
- 2) co najmniej trzykrotnie podwyższają moc zainstalowaną (repowering),

ulega przedłużeniu o dwa miesiące dla każdego 0,6 procent wydajności referencyjnej, o które ich wydajność jest niższa od 150 procent wydajności referencyjnej.

3. Wynagrodzenie za energię elektryczną, uzyskiwaną w elektrowniach wiatrowych wzniesionych od strony morza w odległości co najmniej trzech mil morskich mierząc od linii brzegowej (instalacje offshore), wynosi co najmniej 6,19 centa za kilowatogodzinę. Za linię brzegową uznaje się linię brzegową przedstawioną na mapie nr 2920 "Niemieckie wybrzeże Morza Północnego i wody graniczące", wydanie 1994, XII., oraz na mapie nr 2921 "Niemieckie wybrzeże Morza Bałtyckiego i wody graniczące", wydanie 1994, XII., Federalnego Urzędu Żeglugi i Hydrografii, w skali 1 : 375.000². Za energię elektryczną uzyskiwaną w instalacjach, które zostały oddane do eksploatacji do dnia 31 grudnia 2010 r. włącznie, wynagrodzenie określone w zdaniu 1 podwyższa się o 2,91 centa za kilowatogodzinę na okres dwunastu lat licząc od chwili oddania do eksploatacji. Termin ten ulega przedłużeniu dla energii elektrycznej uzyskiwanej z instalacji, które wzniesione zostały w odległości co najmniej dwunastu mil morskich i na głębokości wody wynoszącej co najmniej 20 metrów, dla każdej pełnej mili morskiej odległości przekraczającej dwanaście mil morskich o 0,5 miesiąca i dla każdego dodatkowego pełnego metra głębokości wody o 1,7 miesiąca.

4. Niezależnie od § 5 ust. 1 operatorzy sieciowi nie są zobowiązani uiszczać wynagrodzenia za energię elektryczną z instalacji, dla których przed oddaniem do eksploatacji nie udowodniono, że w planowanym miejscu lokalizacji będą mogły osiągnąć co najmniej 60 procent wydajności referencyjnej. Operator instalacji ma obowiązek udokumentowania tego faktu względem operatora sieciowego poprzez przedstawienie opinii, sporządzonej zgodnie z postanowieniami załącznika do niniejszej ustawy przez rzeczoznawcę wybranego w porozumieniu z operatorem sieciowym. Jeżeli operator sieciowy nie zaakceptuje rzeczoznawcy w ciągu czterech tygodni od wezwania przez operatora instalacji, rzeczoznawcę wyznaczy Federalny Urząd Środowiska po konsultacji z Towarzystwem Wspierania Energii Wiatrowej (Fördergesellschaft Windenergie e.V. – FGW). Koszty rzeczoznawcy ponoszą po połowie operator instalacji i operator sieciowy.

5. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1, są obniżane poczynając od dnia 1 stycznia 2005 r., a wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 3, poczynając od dnia 1 stycznia 2008 r., corocznie każdorazowo dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji po tej dacie, o każdorazowo 2 procent wartości miarodajnej dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji w roku poprzednim i zaokrąglane do dwóch miejsc po przecinku.

6. Upoważnia się Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów, aby w celu realizacji ustępów 1–4 wydało w drodze rozporządzenia przepisy dotyczące określania i stosowania wydajności referencyjnej.

7. Ustępy 1–6 nie mają zastosowania do energii elektrycznej uzyskiwanej z elektrowni wiatrowych, na których budowę pozwolenie wydano po dniu 1 stycznia 2005 r. w obszarze niemieckiej wyłącznej strefy ekonomicznej lub morza terytorialnego, który na podstawie § 38 w związku z § 33 ust. 2 Federalnej ustawy o ochronie przyrody lub na podstawie prawa krajów związkowych uzyskał status chronionej części przyrody i krajobrazu. Zdanie 1 obowiązuje do chwili objęcia ochroną również takich obszarów, które Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów zgłosiło Komisji Wspólnot Europejskich jako obszary o znaczeniu wspólnotowym lub jako europejskie obszary ochrony ptaków.

§ 11

Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną z energii promieniowania słonecznego

1. Wynagrodzenie za energię elektryczną uzyskiwaną z energii promieniowania słonecznego wynosi co najmniej 45,7 centa za kilowatogodzinę.
2. Jeżeli instalacja umieszczona jest wyłącznie przy lub na budynku lub ekranie akustycznym, wynagrodzenie wynosi:

² Wskazówka urzędowa: Do nabycia w Federalnym Urzędzie Żeglugi i Hydrografii, 20359 Hamburg.

- 1) dla mocy do 30 kilowatów włącznie – co najmniej 57,4 centa za kilowatogodzinę,
- 2) dla mocy od 30 kilowatów – co najmniej 54,6 centa za kilowatogodzinę,
- 3) dla mocy od 100 kilowatów – co najmniej 54,0 centa za kilowatogodzinę.

Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w zdaniu 1, podwyższa się o każdorazowo dalsze 5,0 centa za kilowatogodzinę, jeżeli instalacja nie jest umieszczona na dachu lub w charakterze dachu budynku i jeżeli stanowi istotną część składową budynku. Budynki to obiekty budowlane, które można samodzielnie użytkować, z przykryciem, do których mogą wchodzić ludzie i które nadają się do tego lub są do tego przeznaczone, aby służyć jako schronienie ludziom, zwierzętom lub rzeczom.

3. Jeżeli instalacja nie jest umieszczona przy lub na obiekcie budowlanym, który został wzniesiony głównie do innych celów niż wytwarzanie energii elektrycznej z energii promieniowania słonecznego, operator sieciowy jest zobowiązany uiszczać wynagrodzenie tylko wtedy, gdy instalacja została oddana do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2015 r.:

- 1) na obszarze obowiązywania planu zabudowy w rozumieniu § 30 Kodeksu budowlanego lub
- 2) na terenie, dla którego przeprowadzone zostało postępowanie, o którym mowa w § 38 zdanie 1 Kodeksu budowlanego.

4. Za energię elektryczną z instalacji określonej w ustępie 3, która wzniesiona została na obszarze obowiązywania planu zabudowy, który przynajmniej również w tym celu został sporządzony lub zmieniony po dniu 1 września 2003 r., operator sieciowy jest zobowiązany uiszczać wynagrodzenie tylko wtedy, gdy instalacja:

- 1) znajduje się na terenach, które w chwili podejmowania uchwały o sporządzeniu lub zmianie planu zabudowy miały już utwardzoną nawierzchnię,
- 2) na terenach objętych konwersją po uprzednim użytkowaniu w celach gospodarczych lub wojskowych lub
- 3) na terenach zielonych, które są wykazane w planie zabudowy jako tereny przeznaczone na cele wzniesienia tej instalacji i w chwili podejmowania uchwały o sporządzeniu lub zmianie planu zabudowy były użytkowane jako grunty orne.

5. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w ustępie 1 i ustępie 2 zdanie 1, są obniżane poczynając od dnia 1 stycznia 2005 r. corocznie każdorazowo dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji po tej dacie, o każdorazowo 5 procent wartości miarodajnej dla instalacji nowo oddanych do eksploatacji w roku poprzednim i zaokrąglane do dwóch miejsc po przecinku. Poczynając od dnia 1 stycznia 2006 r. stawkę procentową określoną w zdaniu 1 podwyższa się dla instalacji określonych w ustępie 1 do 6,5 procent.

6. Niezależnie od § 3 ust. 2 zdanie 2 przyjmuje się, że kilka instalacji fotowoltaicznych, które znajdują się przy tym samym lub na tym samym budynku i zostały oddane do eksploatacji w ciągu sześciu następujących po sobie miesięcy kalendarzowych, do celów ustalenia wysokości wynagrodzenia według ustępu 2 dla instalacji ostatnio oddanej do eksploatacji, również wtedy stanowi jedną instalację, jeżeli nie są bezpośrednio połączone ze wspólnymi technicznie niezbędnymi do eksploatacji urządzeniami lub obiektami budowlanymi.

§ 12

Wspólne przepisy dotyczące odbioru, przesyłu i wynagrodzenia

1. Operatorzy sieciowi nie mogą uzależniać wypełnienia swoich obowiązków określonych w § 4 i 5 od zawarcia umowy.
2. Jeżeli przepisy § 6–11 ustalają różne stawki wynagrodzeń minimalnych w zależności od mocy instalacji, wysokość wynagrodzenia jest określana każdorazowo proporcjonalnie według mocy instalacji w stosunku do każdorazowo stosowanej wartości progowej. Za moc w rozumieniu zdania 1 uznaje się dla celów przyporządkowania do wartości progowych podanych w § 6–9, niezależnie od § 3 ust. 5, iloraz sumy kilowatogodzin odbieranych w danym roku kalendarzowym zgodnie z § 4

ust. 1 lub ust. 5 i sumy pełnych godzin danego roku kalendarzowego po odjęciu pełnych godzin przed oddaniem do eksploatacji i po ostatecznym unieruchomieniu instalacji.

3. Wynagrodzenia minimalne należy wypłacać od chwili oddania do eksploatacji każdorazowo przez okres 20 lat kalendarzowych doliczając rok oddania do eksploatacji. Niezależnie od zdania 1 wynagrodzenia minimalne za energię elektryczną uzyskiwaną w instalacjach, o których mowa w § 6 ust. 1, należy wypłacać przez okres 30 lat, a za energię elektryczną uzyskiwaną w instalacjach, o których mowa w § 6 ust. 2, przez okres 15 lat, doliczając każdorazowo rok oddania do eksploatacji.

4. Potrącenie roszczeń operatorów instalacji o wynagrodzenie określone w § 5 i wierzytelności operatora sieciowego jest dopuszczalne tylko pod warunkiem, że wierzytelność jest bezsporna i prawomocnie stwierdzona. Zakaz dokonywania potrąceń, o którym mowa w § 31 Rozporządzenia w sprawie ogólnych warunków zaopatrzenia w energię elektryczną klientów taryfowych z dnia 21 czerwca 1979 r. (Fed.Dz.U. I, str. 684), ostatnio zmienionego artykułem 1 ust. 1 pkt 11 Rozporządzenia z dnia 5 kwietnia 2002 r. (Fed.Dz.U. I, str. 1250), nie ma zastosowania, jeżeli potrącenie dotyczy roszczeń z tytułu niniejszej ustawy.

5. Na wniosek operatora instalacji, sąd właściwy co do istoty sprawy może postanowić w drodze tymczasowego zarządzenia, z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy według uznania, że dłużnik roszczeń, wymienionych w § 4–5, zobowiązany jest do tymczasowego przyłączenia instalacji i odbioru energii elektrycznej oraz zaliczkowego wypłacenia z tego tytułu kwoty uznawanej za słuszną i sprawiedliwą. Tymczasowe zarządzenie może zostać wydane również wtedy, gdy nie są spełnione warunki podane w § 935 i 940 Kodeksu postępowania cywilnego.

6. Energia elektryczna, uzyskiwana w kilku instalacjach, może być rozliczana za pomocą wspólnego urządzenia pomiarowego. W takim wypadku dla obliczenia wysokości zróżnicowanych wynagrodzeń minimalnych miarodajna jest moc każdej pojedynczej instalacji. Jeżeli energia elektryczna, uzyskiwana w kilku elektrowniach wiatrowych, dla których wyliczane są różne wysokości wynagrodzeń minimalnych, rozliczana jest za pomocą wspólnego urządzenia pomiarowego, przyporządkowanie ilości energii elektrycznej do poszczególnych elektrowni wiatrowych następuje w relacji do każdorazowych wydajności referencyjnych.

7. Wynagrodzenia minimalne, o których mowa w § 6–11, nie zawierają podatku VAT.

§ 13 **Koszty sieci**

1. Niezbędne koszty przyłączenia instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z gazu kopalnianego do najkorzystniejszego pod względem technicznym i ekonomicznym punktu połączenia sieci oraz koszty niezbędnych urządzeń pomiarowych do rejestracji dostarczonej i otrzymanej pracy elektrycznej, ponosi operator instalacji. W wypadku jednej lub kilku instalacji o łącznej mocy do 30 kilowatów, znajdujących się na terenie nieruchomości z już istniejącym przyłączeniem do sieci, za najkorzystniejszy punkt połączenia uznaje się punkt połączenia nieruchomości z siecią; jeżeli operator sieciowy przydzieli instalacjom inny punkt połączenia, zobowiązany jest ponieść związane z tym dodatkowe koszty. Wykonane przyłączenie i pozostałe urządzenia, niezbędne dla bezpieczeństwa sieci, muszą odpowiadać niezbędnym w danym wypadku wymaganiom technicznym operatora sieciowego i postanowieniom § 16 Ustawy o gospodarowaniu energią. Operator instalacji może zlecić przyłączenie instalacji oraz wykonanie i eksploatację urządzeń pomiarowych operatorowi sieciowemu lub osobie trzeciej, posiadającej przygotowanie fachowe.

2. Niezbędne koszty rozbudowy sieci, w rozumieniu § 4 ust. 2, do odbioru i przesyłu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która to rozbudowa konieczna jest tylko w kontekście nowo przyłączonych, reaktywowanych, rozszerzonych lub w inny sposób odnowionych instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z gazu kopalnianego, ponosi operator sieciowy, u którego zachodzi konieczność rozbudowy. Musi on szczegółowo przedstawić konkretne niezbędne inwestycje z podaniem ich kosztów. Operator sieciowy może uwzględnić przypadające na niego koszty przy ustaleniu opłaty za korzystanie z sieci.

§ 14 **Ogólnokrajowy system wyrównawczy**

1. Operatorzy sieci przesyłowej zobowiązani są rejestrować różny zakres, przebieg czasowy ilości energii, za które uiszczono wynagrodzenie według § 5 ust. 2, oraz wypłaty wynagrodzenia, a także niezwłocznie dokonywać między sobą tymczasowego wyrównania ilości energii oraz rozliczać ilości energii i wypłaty wynagrodzenia na podstawie ustępu 2.

2. Operatorzy sieci przesyłowej ustalają w terminie do dnia 30 września każdego roku ilość energii, którą w ubiegłym roku kalendarzowym odebrali i opłacili według § 5 oraz tymczasowo wyrównali według ustępu 1, a także udział tej ilości w całkowitej ilości energii, którą przedsiębiorstwa elektroenergetyczne* w strefie danego operatora sieci przesyłowej dostarczyły do konsumentów końcowych w ubiegłym roku kalendarzowym. Operatorzy sieci przesyłowej, którzy musieli odebrać ilości większe, niż odpowiadałoby to wyżej wymienionemu przeciętnemu udziałowi, mają w stosunku do innych operatorów sieci przesyłowej roszczenie o odbiór i wynagrodzenie według § 6–12 do chwili, aż również ci operatorzy sieciowi odbiorą ilość energii, która odpowiada wartości przeciętnej.

3.) Przedsiębiorstwa elektroenergetyczne, które dostarczają energię elektryczną do konsumentów końcowych, zobowiązane są do odbioru i zapłaty wynagrodzenia za energię elektryczną odebraną od właściwego dla nich odpowiedzialnego za regulację operatora sieci przesyłowej, o którym mowa w ustępach 1 i 2, proporcjonalnie według odpowiednio wcześniej podanego profilu, zbliżonego do rzeczywistego odbioru energii elektrycznej według § 4 w związku z § 5. Zdanie 1 nie dotyczy przedsiębiorstw elektroenergetycznych, które w odniesieniu do całkowitej dostarczanej przez nich ilości energii elektrycznej, dostarczają co najmniej 50 procent energii elektrycznej w rozumieniu § 6–11. Udział odbierany według zdania 1 jest odnoszony do ilości energii elektrycznej dostarczonej przez dane przedsiębiorstwo elektroenergetyczne i należy go określać w taki sposób, aby każde przedsiębiorstwo elektroenergetyczne otrzymało stosunkowo równy udział. Zakres obowiązku odbioru (udział) jest mierzony według stosunku energii elektrycznej łącznie zapłaconej według § 5 ust. 2 do energii elektrycznej łącznie zbytej konsumentom końcowym. Wynagrodzenie, w rozumieniu zdania 1, oblicza się na podstawie przewidywanej przeciętnej wartości wynagrodzeń zapłaconych według § 5 przez ogół operatorów sieciowych za kilowatogodzinę, w kwartale poprzedzającym ubiegły kwartał, po odjęciu wymienionych w § 5 ust. 2 zdanie 2 unikniętych opłat za korzystanie z sieci. Operatorzy sieci przesyłowej zobowiązani są dochodzić roszczeń od przedsiębiorstw elektroenergetycznych według zdania 1, powstających wskutek wyrównania, o którym mowa w ustępie 2, w terminie do dnia 31 października roku następującego po wprowadzeniu energii elektrycznej do sieci. Rzeczywiste wyrównanie ilości energii i zapłaconych wynagrodzeń następuje w kolejnym roku w terminie do dnia 30 września, w miesięcznych ratach. Energia elektryczna, odebrana według zdania 1, nie może być sprzedawana poniżej wynagrodzenia zapłaconego według zdania 5, jeżeli energia ta jest oferowana jako energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub jako porównywalna z nią energia elektryczna.

4. Jeżeli z prawomocnego orzeczenia sądowego w postępowaniu dotyczącym istoty sprawy, wydanego dopiero po rozliczeniu, o którym mowa w ustępie 2 zdanie 1 lub ustępie 3, wynikają zmiany rozliczanych ilości energii lub zapłaconych wynagrodzeń, zmiany te należy uwzględnić w trakcie następnego rozliczenia.

5. Na poczet oczekiwanych wynagrodzeń wyrównawczych należy dokonywać miesięcznych płatności zaliczkowych.

6. Operatorzy sieciowi, nie będący operatorami sieci przesyłowej, oraz przedsiębiorstwa elektroenergetyczne mają obowiązek niezwłocznego udostępniania danych niezbędnych do dokonywania obliczeń określonych w ustępach 1–5 i przedstawiania w terminie do dnia 30 kwietnia rozliczenia końcowego za poprzedni rok. Operatorzy sieciowi i przedsiębiorstwa elektroenergetyczne mogą zażądać poświadczenia rozliczeń końcowych, wymienionych w zdaniu 1 w terminie do dnia 30 czerwca i wymienionych w ustępie 2 w terminie do dnia 31 października, przez audytora lub biegłego rewidenta. Operatorzy instalacji zobowiązani są do udostępniania

* Przyp. tłum.: W niniejszym tłumaczeniu „przedsiębiorstwo elektroenergetyczne” oznacza podmiot dostarczający energię elektryczną innym podmiotom.

danych niezbędnych do dokonania rozliczenia końcowego za poprzedni rok w terminie do dnia 28 lutego następnego roku.

7. Konsumenci końcowi, którzy energię elektryczną nabywają nie od przedsiębiorstwa elektroenergetycznego, lecz od osoby trzeciej, w rozumieniu ustępów 2 i 3 zrównani są z przedsiębiorstwami elektroenergetycznymi.

8. Upoważnia się Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów, aby w porozumieniu z Federalnym Ministerstwem Gospodarki i Pracy w drodze rozporządzenia wydało przepisy:

- 1) dotyczące aspektów organizacyjnych i czasowych realizacji wyrównania, o którym mowa w ustępie 1, w szczególności dotyczące określenia odpowiedzialnego za to podmiotu i zapewnienia możliwie najlepszych i równych możliwości prognozowania ilości energii i przebiegów obciążenia podlegających wyrównaniu,
- 2) dotyczące ustalenia i określenia jednolitego profilu, o którym mowa w ustępie 3, a także dotyczące chwili – łącznie z czasowym wyprzedzeniem – i sposobu podania do wiadomości tego profilu i danych stanowiących jego podstawę, oraz
- 3) dotyczące bliższego określenia danych niezbędnych według ustępu 6 i sposobu przekazania tych danych.

§ 15 **Przejrzystość**

1. Operatorzy sieciowi i przedsiębiorstwa elektroenergetyczne, które dostarczają energię elektryczną konsumentom końcowym, a także ich grupy mają prawo podawać osobom trzecim różnicę pomiędzy wynagrodzeniami zapłaconymi według § 14 ust. 3 zdanie 1 i 5 a ich przeciętnymi kosztami nabycia energii elektrycznej za kilowatogodzinę lub poniesionymi w ostatnim zamkniętym roku obrotowym przeciętnymi kosztami nabycia energii elektrycznej za kilowatogodzinę przedsiębiorstw elektroenergetycznych przyłączonych do ich sieci (koszty różnicowe), jeżeli udokumentują ją podlegającym publikacji zaświadczeniem audytora lub biegłego rewidenta. Przy podawaniu kosztów różnicowych podać należy równocześnie w taki sam sposób stanowiącą podstawę obliczenia według zdania 1 liczbę kilowatogodzin energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i z gazu kopalnianego. Kosztów, które mogą być uwzględnione w opłatach za korzystanie z sieci, nie można podawać odrębnie.

2. Operatorzy sieciowi zobowiązani są do publikacji, w terminie do dnia 30 września następnego roku, danych niezbędnych do ustalenia ilości energii i zapłaconych wynagrodzeń, podlegających wyrównaniu na podstawie § 14. Z danych musi wynikać, w jakim zakresie operator sieciowy odebrał ilości energii z sieci następującej i w jakim zakresie przekazał je konsumentom końcowym, operatorom sieciowym lub przedsiębiorstwom elektroenergetycznym, dostarczającym energię elektryczną konsumentom końcowym, albo też zużył we własnym zakresie. Upoważnia się Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów, aby w porozumieniu z Federalnym Ministerstwem Ochrony Konsumentów, Wyżywienia i Rolnictwa oraz Federalnym Ministerstwem Gospodarki i Pracy, w drodze rozporządzenia, uregulowało szczegóły obowiązków publikacji.

3. W celu zwiększenia przejrzystości oraz uproszczenia ogólnokrajowego mechanizmu wyrównawczego, w drodze rozporządzenia, o którym mowa w zdaniu 3, może zostać założony publiczny rejestr, w którym musiałyby być rejestrowane instalacje do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i z gazu kopalnianego (rejestr instalacji). Za rejestrację mogą być pobierane opłaty na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w zdaniu 3. Upoważnia się Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów, aby w drodze rozporządzenia powierzyło prowadzenie rejestru instalacji podporządkowanemu organowi federalnemu lub osobie prawnej prawa prywatnego oraz określiło bliższe szczegóły dotyczące formy rejestru instalacji, informacji podlegających rejestrowaniu, procedury rejestracji, ochrony danych, publikacji danych i pobierania opłat oraz ich wysokości.

§ 16 Szczególny system wyrównawczy

1. Federalny Urząd Gospodarki i Kontroli Wywozu, na podstawie wniosku, ograniczy dla danego punktu odbioru udział ilości energii elektrycznej według § 14 ust. 3 zdanie 1, który jest przekazywany przez przedsiębiorstwa elektroenergetyczne konsumentom końcowym, przedsiębiorstwom branży produkcyjnej lub kolejom szynowym, aby w ten sposób zmniejszyć koszty wynikające z przekazywania takiej ilości energii elektrycznej dla tych przedsiębiorstw, o ile nie zagrozi to celom niniejszej ustawy i ograniczenie można pogodzić z interesami ogółu konsumentów energii elektrycznej.

2. Ograniczenie w przedsiębiorstwie branży produkcyjnej może nastąpić tylko wtedy, gdy przedsiębiorstwo to udowodni, że i w jakim zakresie w ostatnim zamkniętym roku obrotowym:

- 1) nabyta od przedsiębiorstwa elektroenergetycznego według § 14 ust. 3 zdanie 1 i zużyta we własnym zakresie energia elektryczna przekroczyła w danym punkcie odbioru 10 gigawatogodzin,
- 2) stosunek kosztów energii elektrycznej do wartości dodanej brutto przedsiębiorstwa według definicji Federalnego Urzędu Statystycznego, seria 4, cykl 4.3 z czerwca 2003³ przekroczył 15 procent,
- 3) ilość energii elektrycznej według § 14 ust. 3 zdanie 1 przekazana została proporcjonalnie przedsiębiorstwu i przez nie samo zużyta oraz
- 4) przedsiębiorstwo poniosło z tego tytułu koszty różnicowe w rozumieniu § 15 ust. 1.

Przedsiębiorstwa elektroenergetyczne zobowiązane są na wniosek przedsiębiorstwa udokumentować niezwłocznie Federalnemu Urzędowi Gospodarki i Kontroli Wywozu ilość proporcjonalnie przekazanej energii elektrycznej i koszty różnicowe, łącznie z danymi stanowiącymi podstawę obliczenia kosztów różnicowych, poprzez przedstawienie poświadczenia audytora lub biegłego rewidenta księgowego dotyczącego ostatniego zamkniętego roku obrotowego; koszty poświadczenia ponosi przedsiębiorstwo będące konsumentem finalnym. Udokumentowanie warunków określonych w zdaniu 1 pkt 3 oraz kosztów różnicowych następuje poprzez przedstawienie poświadczenia; udokumentowanie pozostałych warunków określonych w zdaniu 1 – poprzez przedstawienie umów o dostawę energii elektrycznej i faktur za energię elektryczną za ostatni zamknięty rok obrotowy oraz opinie audytora lub biegłego rewidenta księgowego na podstawie sprawozdania finansowego za ostatni zamknięty rok obrotowy. Punktami odbioru są wszystkie przestrzennie powiązane urządzenia elektryczne przedsiębiorstwa na terenie zakładu, który jest połączony poprzez jeden lub większą liczbę punktów poboru z siecią operatora sieciowego. Zdania 1–4 obowiązują odpowiednio dla samodzielnych części przedsiębiorstwa.

3. Dla kolei szynowych, ustęp 2 zdanie 1 pkt 1, 3 i 4 oraz zdanie 2–4 obowiązują odpowiednio przy następujących założeniach:

- 1) Uwzględnia się tylko te ilości energii elektrycznej, które są bezpośrednio wykorzystywane dla trakcji w ruchu kolei szynowych.
- 2) Punkt odbioru to suma punktów wykorzystujących energię elektryczną dla trakcji w ruchu kolei szynowych przedsiębiorstwa.

4. W celu ograniczenia ilości proporcjonalnie przekazanej energii elektrycznej ustala się określoną stawkę procentową dla punktu odbioru, o którym mowa w ustępie 2 zdanie 1 pkt 1 lub ustęp 3 pkt 2. Stawkę procentową należy określić w taki sposób, aby koszty różnicowe, odnoszące się do ilości proporcjonalnie przekazanej energii elektrycznej przy przyjęciu za podstawę oczekiwanego wynagrodzenia według § 14 ust. 3 zdanie 1 i 5, wynosiły 0,05 centa za kilowatogodzinę. Dla przedsiębiorstw, które nabywają energię elektryczną w rozumieniu ustępu 2 zdanie 1 pkt 1 w ilości poniżej 100 gigawatogodzin lub ich stosunek kosztów energii elektrycznej do wartości dodanej brutto przedsiębiorstwa wynosił poniżej 20 procent, oraz dla kolei szynowych odnosi się to tylko do całości energii elektrycznej, która przekracza 10 procent energii elektrycznej nabytej i zużytej we własnym zakresie w ostatnim zamkniętym roku obrotowym w danym punkcie odbioru, według ustępu 2 zdanie 1 pkt 3 lub ustęp 3 pkt 2; przekroczenie wartości należy udokumentować stosując

³ Wskazówka urzędowa: Do nabycia w Federalnym Urzędzie Statystycznym, 65180 Wiesbaden.

odpowiednio ustęp 2 zdanie 3. Jeżeli w chwili dokumentowania, o którym mowa w ustępie 2 zdanie 2, przedsiębiorstwo otrzymuje dostawy od kilku przedsiębiorstw elektroenergetycznych, ograniczenie określone w zdaniu 1 obowiązuje proporcjonalnie zgodnie z zakresem, w którym przedsiębiorstwa te w porównaniu ze sobą dostarczają energię elektryczną temu konsumentowi końcowemu w tymże punkcie odbioru; przedsiębiorstwo jest zobowiązane udostępnić przedsiębiorstwom elektroenergetycznym informacje niezbędne do obliczenia udziału. Jeżeli preferencje udzielone na podstawie niniejszego uregulowania przekroczyłyby dla wszystkich kolei szynowych w sumie 20 milionów euro, to niezależnie od zdania 1 stawkę procentową dla kolei szynowych należy jednolicie ustalić w taki sposób, aby suma ta nie została przekroczona.

5. Jeżeli iloczyn udziału określonego w § 14 ust. 3 zdanie 4 i przeciętnego wynagrodzenia określonego w § 14 ust. 3 zdanie 5, dla konsumentów końcowych, nie mających preferencji na podstawie niniejszego uregulowania, wzrósłby wskutek zastosowania tego uregulowania o ponad 10 procent w odniesieniu do danych roku kalendarzowego poprzedzającego decyzję, to stawkę procentową, o której mowa w ustępie 4 zdanie 2, dla wszystkich przedsiębiorstw, których wnioski określone w ustępie 6 spełniają warunki określone w ustępie 2 lub ustępie 3, bez względu na ustęp 4 zdanie 5, należy jednolicie ustalić w taki sposób, aby wartość ta nie została przekroczona. Uwzględnić należy ilość energii elektrycznej, która jest już preferowana na podstawie decyzji w rozumieniu przepisu § 21 ust. 6, obowiązującej w dalszym ciągu po dniu 31 grudnia 2004 r.

6. Wniosek, łącznie z pełną dokumentacją wniosku według ustępu 2 lub ustępu 3 oraz podaniem przedsiębiorstwa elektroenergetycznego i odpowiedzialnego za regulację operatora sieci przesyłowej, należy złożyć każdorazowo w terminie do dnia 30 czerwca bieżącego roku (termin zawity). Wydana decyzja obowiązuje wnioskodawcę, przedsiębiorstwo elektroenergetyczne i odpowiedzialnego za regulację operatora sieci przesyłowej. Decyzja nabiera mocy z dniem 1 stycznia następnego roku i obowiązuje przez okres jednego roku. Skutki wywołane poprzednią decyzją nie są uwzględniane przy obliczaniu stosunku kosztów energii elektrycznej do wartości dodanej brutto przedsiębiorstwa według ustępu 2 zdanie 1 pkt 2 i ustępu 4 zdanie 3.

7. Federalny Urząd Gospodarki i Kontroli Wywozu podlega, w zakresie realizacji zadań powierzonych mu na mocy niniejszej ustawy, nadzorowi fachowemu Federalnego Ministerstwa Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów.

8. Roszczenie odpowiedzialnego za regulację operatora sieci przesyłowej właściwego dla składającego wniosek konsumenta końcowego w danym punkcie odbioru na podstawie § 14 ust. 3 zdanie 1 w stosunku do danego przedsiębiorstwa elektroenergetycznego podlega ograniczeniu odpowiednio do decyzji Federalnego Urzędu Gospodarki i Kontroli Wywozu według ustępów 1–6; operatorzy sieci przesyłowej zobowiązani są do uwzględnienia tych ograniczeń w ramach postanowień § 14 ust. 2.

9. Stosowanie ustępów 1–8 jest przedmiotem sprawozdania z doświadczeń, o którym mowa w § 20.

§ 17

Gwarancja pochodzenia

1. Operatorzy instalacji mogą zwrócić się do osoby lub organizacji, która zgodnie z Ustawą o audycie środowiskowym ma prawo prowadzić działalność w charakterze rzeczoznawcy środowiskowego lub organizacji rzeczoznawców środowiskowych, o wystawienie gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

2. Gwarancja pochodzenia musi zawierać następujące dane:

- 1) energie użyte do wytwarzania energii elektrycznej według rodzaju i istotnych elementów składowych, łącznie z podaniem, w jakim zakresie jest to energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu Dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz.U. WE nr L 283, str. 33), ostatnio zmienionej Aktem Akcesyjnym z dn. 16 kwietnia 2003 r. (Dz.U. UE nr L 236, str. 586),
- 2) w wypadku stosowania biomasy, czy jest to wyłącznie biomasa w rozumieniu rozporządzenia, o którym mowa w § 8 ust. 7,

- 3) nazwa i adres operatora instalacji,
  - 4) ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji, okres czasu, w którym energia elektryczna została wytworzona, a także w jakim zakresie za energię elektryczną uiszczono wynagrodzenie według § 5–12, oraz
  - 5) lokalizację, moc i datę uruchomienia instalacji.
3. Gwarancją pochodzenia można się posługiwać wyłącznie w wypadku pełnego podania danych, o których mowa w ustępie 2.

§ 18

Zakaz podwójnej sprzedaży

1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii i z gazu kopalnianego oraz wprowadzony do sieci gazowniczej gaz wysypiskowy, gaz z oczyszczania ścieków lub gaz kopalniany oraz gaz z biomasy nie mogą być kilka razy sprzedawane lub odstępowane w inny sposób.
2. Operatorzy instalacji, którzy korzystają z wynagrodzenia, o którym mowa w § 5–12, nie mogą przekazywać świadectw pochodzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i z gazu kopalnianego. Jeżeli operator instalacji przekaze świadectwo pochodzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z gazu kopalnianego, za energię tę nie można korzystać z wynagrodzenia, o którym mowa w § 5–12.

§ 19

Jednostka clearingowa

W celu rozpatrywania sporów i kwestii związanych ze stosowaniem niniejszej ustawy, Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów może utworzyć jednostkę clearingową, której uczestnikami mogą być zainteresowane środowiska.

§ 20

Sprawozdanie z doświadczeń

1. Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów zobowiązane jest, w porozumieniu z Federalnym Ministerstwem Ochrony Konsumentów, Wyżywienia i Rolnictwa oraz Federalnym Ministerstwem Gospodarki i Pracy, w terminie do dnia 31 grudnia 2007 r., a potem co cztery lata, składać Niemieckiemu Bundestagowi sprawozdanie na temat stanu wprowadzenia na rynek instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i z gazu kopalnianego oraz kształtowania się kosztów własnych wytwarzania energii elektrycznej w tych instalacjach, jak również w razie potrzeby przedstawiać propozycje dostosowania wysokości wynagrodzeń, o których mowa w § 6–12, i stawek degresywnych odpowiednio do rozwoju technologii i rynku dla instalacji uruchomionych po tej dacie. Przedmiotem sprawozdania z doświadczeń są również technologie akumulacji energii oraz ocena ekologiczna skutków korzystania z odnawialnych źródeł energii dla przyrody i krajobrazu.
2. Operatorzy instalacji, których instalacje zostały oddane do eksploatacji poczynając od dnia 1 sierpnia 2004 r. i którzy skorzystali z wynagrodzenia, o którym mowa w § 5–12, oraz operatorzy sieciowi zobowiązani są, w celu ustalenia na podstawie próby losowej kosztów własnych wytwarzania energii elektrycznej w rozumieniu ustępu 1 oraz zapewnienia możliwości funkcjonowania mechanizmu wyrównawczego określonego w § 14, do podawania na żądanie Federalnemu Ministerstwu Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów i jego pełnomocnikom zgodnych z prawdą informacji o wszelkich faktach, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia kosztów własnych wytwarzania energii elektrycznej oraz skompensowanych ilości energii i zapłaconych wynagrodzeń według § 14. Jeżeli operatorzy instalacji i operatorzy sieciowi są kupcami w rozumieniu Kodeksu handlowego, zobowiązani są ponadto na żądanie do ujawnienia ksiąg handlowych, jeżeli mogą one dostarczyć informacji o faktach, które mogą mieć znaczenie dla

ustalenia kosztów własnych wytwarzania energii elektrycznej oraz skompensowanych ilości energii i zapłaconych wynagrodzeń. Przestrzegać należy zasad ochrony danych.

§ 21 **Postanowienia przejściowe**

1. Do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach, które oddane zostały do eksploatacji do dnia 31 lipca 2004 r., stosować należy dotychczasowe przepisy dotyczące stawek wynagrodzeń, okresu przysługiwania prawa do wynagrodzenia i udostępniania danych pomiarowych, z zachowaniem następujących warunków:

- 1) w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w elektrowniach wodnych dotychczasowe uregulowanie obowiązuje tylko dla mocy do 5 megawatów włącznie;
  - 2) w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w elektrowniach wodnych przepływowych, które przed dniem 1 sierpnia 2004 r. wykazywały moc do 5 megawatów włącznie, obowiązuje § 6, jeżeli instalacja została zmodernizowana i po modernizacji, jak udowodniono, osiągnięty został dobry stan ekologiczny lub nastąpiła istotna poprawa stanu ekologicznego w stosunku do poprzedniego stanu. § 6 ust. 3 obowiązuje odpowiednio. Niezależnie od § 3 ust. 4 instalacje te z chwilą zakończenia modernizacji uznaje się za nowo oddane do eksploatacji;
  - 3) w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach wykorzystujących biomasę, które zostały oddane do eksploatacji po dniu 31 grudnia 2003 r., od dnia 1 sierpnia 2004 r. obowiązują stawki wynagrodzenia określone w § 8 niniejszej ustawy;
  - 4) w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach wykorzystujących biomasę, które zostały przekazane do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2004 r., wynagrodzenie minimalne podwyższa się na podstawie § 8 ust. 2 niniejszej ustawy;
  - 5) w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach wykorzystujących biomasę, które zostały oddane do eksploatacji przed dniem 1 sierpnia 2004 r., zastosowanie ma § 8 ust. 6 zdanie 2 niniejszej ustawy;
  - 6) w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w elektrowniach wiatrowych, które zostały oddane do eksploatacji po dniu 31 marca 2000 r., do celów obliczenia wydajności referencyjnej obowiązuje załącznik do § 10 ust. 1 niniejszej ustawy;
  - 7) w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach do wytwarzania energii elektrycznej z energii promieniowania słonecznego, które zostały oddane do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2004 r., stosować należy § 8 Ustawy o energiach odnawialnych z dnia 29 marca 2000 r. (Fed.Dz.U. I, str. 305), ostatnio zmienionej Ustawą z dnia 22 grudnia 2003 r. (Fed.Dz.U. I, str. 3074), w wersji obowiązującej w dniu 22 lipca 2003 r.;
  - 8) w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach do wytwarzania energii elektrycznej z energii promieniowania słonecznego, które zostały przekazane do eksploatacji po dniu 31 grudnia 2003 r., stosować należy § 8 Ustawy o energiach odnawialnych z dnia 29 marca 2000 r. (Fed.Dz.U. I, str. 305), ostatnio zmienionej Ustawą z dnia 22 grudnia 2003 r. (Fed.Dz.U. I, str. 3074), w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2004 r., przy czym jej ustępy 3 i 4 należy stosować tylko do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach, które zostały oddane do eksploatacji po dniu 30 czerwca 2004 r.
2. § 4 ust. 1 zdanie 2 obowiązuje tylko w odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach, które zostały oddane do eksploatacji trzy miesiące po podaniu do wiadomości w Monitorze Federalnym, że założony został rejestr instalacji. W odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w pozostałych instalacjach, przepis § 4 ust. 1 zdanie 2 obowiązuje trzy miesiące po odrębnym pisemnym wezwaniu przez operatora sieciowego z podaniem danych kontaktowych rejestru instalacji i ze wskazaniem na skutki prawne braku złożenia wniosku.
3. W odniesieniu do energii elektrycznej uzyskiwanej w instalacjach wykorzystujących biomasę, w których stosowane jest również drewno odpadowe kategorii A III i A IV w rozumieniu Rozporządzenia w sprawie drewna odpadowego z dn. 15 sierpnia 2002 r. (Fed.Dz.U. I, str. 3302) i

które zostały oddane do eksploatacji przed dniem 30 czerwca 2006 r., zamiast § 8 ust. 1 zdanie 2 należy stosować § 8 ust. 1 zdanie 1.

4. § 10 ust. 4 obowiązuje tylko w odniesieniu do instalacji, które zostały oddane do eksploatacji po dniu 31 lipca 2005 r.

5. W miejsce rozporządzenia określonego w § 8 ust. 7, o ile w ustawie niniejszej odsyła się to tego rozporządzenia, wstępuje do chwili jego wydania Rozporządzenie w sprawie biomasy z dnia 21 czerwca 2001 r. (Fed.Dz.U. I, str. 1234). Nie narusza to § 8 ust. 6.

6. Niezależnie od § 16 ust. 6 zdanie 1, w roku 2004 wniosek należy złożyć w terminie do dnia 31 sierpnia. Wnioski o ograniczenie ilości energii elektrycznej w ramach szczególnego systemu wyrównawczego, przewidzianego w Ustawie o energiach odnawialnych z dnia 29 marca 2000 r. (Fed.Dz.U. I, str. 305), ostatnio zmienionej Ustawą z dnia 22 grudnia 2003 r. (Fed.Dz.U. I, str. 3074), które złożone zostały przed dniem 1 sierpnia 2004 r., należy rozpatrzyć i rozstrzygnąć na podstawie dotychczas obowiązujących w tym zakresie przepisów, jeżeli wnioski te nie zostały złożone przez przedsiębiorstwa, dla których udział ilości energii elektrycznej został już ograniczony na okres dłuższy niż do dnia 1 sierpnia 2004 r. Decyzje Federalnego Urzędu Gospodarki i Kontroli Wywozu w sprawie ograniczenia ilości energii elektrycznej, wydane z zastosowaniem przepisów określonych w zdaniu 2, które podane zostały do wiadomości wnioskodawcy przed dniem 1 sierpnia 2004 r., ulegają przedłużeniu, bez względu na zdanie 4, do dnia 31 grudnia 2004 r. Decyzje w rozumieniu zdania 3, obowiązujące na okres dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2004 r., tracą ważność od dnia 1 stycznia 2005 r., jeżeli przedsiębiorstwo złożyło przed dniem 1 września 2004 r. wniosek według § 16 ust. 1 niniejszej ustawy i wniosek ten nie został załatwiony odmownie na podstawie decyzji nie podlegającej zaskarżeniu.

Załącznik
(do § 10 ust. 1 i 4)

- 1) Instalacja referencyjna to elektrownia wiatrowa określonego typu, dla której odpowiednio do jej charakterystyki mocy w referencyjnym miejscu lokalizacji, zmierzonej przez uprawnioną instytucję, wylicza się wydajność w wysokości wydajności referencyjnej.
- 2) Wydajność referencyjna to ilość energii elektrycznej, określona dla każdego typu elektrowni wiatrowej łącznie z daną wysokością piasty, którą typ ten uzyskalby rachunkowo w ciągu pięciu lat na bazie zmierzonej charakterystyki mocy przy umieszczeniu go w referencyjnym miejscu lokalizacji. Wydajność referencyjną należy ustalić zgodnie z ogólnie uznanymi regułami techniki; domniemywa się, że ogólnie uznane reguły techniki zostały dochowane, jeżeli zastosowano procedury, podstawy i metody obliczeniowe zawarte w Wytycznych Technicznych dla elektrowni wiatrowych, część 5, Towarzystwa Wspierania Energii Wiatrowej (Fördergesellschaft Windenergie e.V. – FGW), w wersji⁴ obowiązującej w chwili ustalania wydajności referencyjnej.
- 3) Typ elektrowni wiatrowej jest określony przez oznaczenie typu, powierzchnię obrotową wirnika, moc znamionową i wysokość piasty według danych producenta.
- 4) Referencyjne miejsce lokalizacji to miejsce lokalizacji określone przez rozkład Rayleigh'a ze średnią roczną prędkością wiatru 5,5 metra na sekundę na wysokości 30 metrów nad gruntem, logarytmicznym profilem wysokości i szorstkością aerodynamiczną 0,1 metra.
- 5) Charakterystyka mocy to ustalony dla każdego typu elektrowni wiatrowej związek między prędkością wiatru a mocą oddawaną, niezależnie od wysokości piasty. Charakterystykę mocy należy ustalić zgodnie z ogólnie uznanymi regułami techniki; domniemywa się, że ogólnie uznane reguły techniki zostały dochowane, jeżeli zastosowano procedury, podstawy i metody obliczeniowe zawarte w Wytycznych Technicznych dla elektrowni wiatrowych, część 2, Towarzystwa Wspierania Energii Wiatrowej (Fördergesellschaft Windenergie e.V. – FGW), w wersji⁵ obowiązującej w chwili ustalania charakterystyki mocy. Jeżeli charakterystyka mocy została ustalona na podstawie porównywalnej metody przed dniem 1 stycznia 2000 r., można się nią posługiwać zamiast charakterystyki mocy ustalonej według zdania 2, jeżeli po dniu 31 grudnia 2001 r. na obszarze obowiązywania niniejszej ustawy nie będzie już rozpoczynana budowa instalacji typu, dla którego obowiązują.
- 6) Opinie według § 10 ust. 4 dla udokumentowania, że instalacje w planowanym miejscu lokalizacji mogą osiągnąć co najmniej 60 procent wydajności referencyjnej, muszą zawierać opisy fizyczne miejsca, opierać się na pomiarach wiatru specyficznych dla danego miejsca lub na danych eksploatacyjnych sąsiedniego parku wiatrowego, które można ekstrapolować, a także dla celów oceny progностycznej porównywać długookresowo z posiadanymi bazami danych wiatrów. Miarodajny dla obliczenia wydajności energetycznej jest swobodny przepływ wiatru dla elektrowni wiatrowej.
- 7) Do pomiarów charakterystyk mocy według punktu 5 i obliczania wydajności referencyjnych typów instalacji w referencyjnym miejscu lokalizacji według punktu 2 oraz do określania możliwych do uzyskania wydajności energetycznych w planowanym miejscu lokalizacji według punktu 6, uprawnione są dla celów niniejszej ustawy instytucje, które zgodnie z wytyczną techniczną „Ogólne wymagania w zakresie kompetencji laboratoriów kontrolnych i kalibracyjnych” (DIN EN ISO/IEC 17025), wydanie kwiecień 2000⁶, są odpowiednio akredytowane przez uznaną przez państwo lub ewaluowaną z udziałem jednostek państwowych jednostkę akredytacyjną.

⁴ Wskazówka urzędowa: Do nabycia w Towarzystwie Wspierania Energii Wiatrowej, Stresemannplatz 4, 24103 Kilonia

⁵ Wskazówka urzędowa: Do nabycia w Towarzystwie Wspierania Energii Wiatrowej, Stresemannplatz 4, 24103 Kilonia

⁶ Wskazówka urzędowa: Do nabycia w wydawnictwie Beuth Verlag GmbH, 10772 Berlin.

Artykuł 2
Zmiana Ustawy o audycie środowiskowym

Do § 15 ust. 9 Ustawy o audycie środowiskowym w wersji ogłoszonej 4 września 2002 r. (Fed.Dz.U. I, str. 3490) dodaje się następujące zdanie:

„Ustęp 1 obowiązuje odpowiednio przy wykonywaniu działalności przez rzeczoznawców środowiskowych lub organizacji rzeczoznawców środowiskowych ma podstawie innych uregulowań prawnych”.

Artykuł 3
Zmiana Ustawy o kogeneracji

Po § 4 ust. 3 zdanie 2 Ustawy o kogeneracji z dnia 19 marca 2002 r. (Fed.Dz.U. I, str. 1092),

ostatnio zmienionej przez artykuł 136 Rozporządzenia z dnia 25 listopada 2003 r. (Fed.Dz.U. I, str. 2304), wprowadza się następujące zdanie:

„Za zwykłą cenę uznaje się średnią cenę energii elektrycznej w podstawie obciążenia, uzyskaną na giełdzie energii EEX w Lipsku w poprzednim kwartale”.

Artykuł 4
Wejście w życie, utrata mocy obowiązującej

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w dniu po jej ogłoszeniu. Równocześnie traci moc Ustawa o energiach odnawialnych z dnia 29 marca 2000 r. (Fed.Dz.U. I, str. 305), ostatnio zmieniona Ustawą z dnia 22 grudnia 2003 r. (Fed.Dz.U. I, str. 3074).

Prawa konstytucyjne Bundesratu są zachowane.

Powyższa ustawa zostaje niniejszym podpisana.
Ustawa podlega ogłoszeniu w Federalnym Dzienniku Ustaw.

Berlin, dn. 21 lipca 2004 r.

Prezydent Federalny
Horst Köhler

Kanclerz Federalny
Gerhard Schröder

Federalny Minister Środowiska, Ochrony
Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów
Jürgen Trittin